

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odmówił podjęcia zawieszono postępowania w sprawie X P 403/13 z powództwa A. O. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. o ryczałty za noclegi.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd pierwszej instancji podniósł, iż postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zawiesił niniejsze postępowanie na podstawie art.177 § 1 pkt 4 k.p.c. ze względu na toczące się w stosunku do pozwanej inne postępowanie, którego przedmiotem jest roszczenie tożsame z roszczeniem powoda. Powód domagał się podjęcia zawieszono postępowania z uwagi na wydanie przez Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów w dniu 12 czerwca 2014 roku uchwały, która – w jego ocenie – rozstrzyga zagadnienie prawne będące przedmiotem niniejszego postępowania. Natomiast z ustaleń wynika, że postępowanie w sprawie XP 287/12, z powodu którego zawieszono postępowanie w przedmiotowej sprawie, nie zostało jeszcze prawomocnie zakończone. Dlatego zgodnie art.180§1 pkt 4 zd.1 k.p.c brak było podstaw do podjęcia zawieszono postępowania.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł pełnomocnik powoda.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 177 § 1 pkt 4 kpc przez jego bezpodstawne zastosowanie.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, iż w niniejszej sprawie nie doszło do ujawnienia jakiegokolwiek czynu ściganego w drodze karnej wobec tego przepis ten nie może mieć w sprawie zastosowania.

Ponadto podniósł, że oczekiwanie na rozstrzygnięcie w innej sprawie XP 287/12 nie ma żadnego uzasadnienia, ani prawnego, ani faktycznego, gdyż Sąd Najwyższy uchwałą z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie II PZP 1/14 rozstrzygnął w kwestii ryczałtów za noclegi dla kierowców ciężarówek, która to była sporna także na gruncie rozpoznawanego przypadku.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez podjęcie zawieszono postępowania w niniejszej sprawie, oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art.180 § 1 pkt 4 zd.1 k.p.c. sąd postanowi podjąć zawieszono postępowanie gdy ustanie przyczyna zawieszenia, a w szczególności – w przypadku gdy rozstrzygnięcie zależy od wyniku innego postępowania – z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia kończącego to postępowanie.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego dotyczącego naruszenia art. 177 § 1 pkt 4 kpc przez jego bezpodstawne zastosowanie, wskazać należy, iż jest on całkowicie bezzasadny.

Podstawę zawieszenia postępowania w sprawie powołaną w postanowieniu z dnia 8 kwietnia 2014 r. stanowił bowiem w istocie art. 177 § 1 pkt 1 kpc nie zaś błędnie wskazany przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wydane rozstrzygnięcie art. 177 § 1 pkt 4 kpc. Dlatego też próba wywiedzenia z tego faktu korzystnych dla strony skutków procesowych w postępowaniu toczącym się na skutek zażalenia strony wniesionego na postanowienie w przedmiocie odmowy podjęcia zawieszono postępowania nie może zostać zaakceptowana. Ponadto podkreślenia wymaga, iż

postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie – bez względu na to jaką podstawę tego stanu rzeczy wskazuje jest prawomocne – a kwestionowanie zasadności poprawności zawieszenia postępowania na tym etapie procesu niedopuszczalne.

Nieuprawnionym jest też twierdzenie zażalenia, iż oczekiwanie na rozstrzygnięcie w innej sprawie XP 287/12, z powodu którego zawieszono postępowanie w przedmiotowej sprawie, nie ma żadnego uzasadnienia ani prawnego ani faktycznego, gdyż Sąd Najwyższy uchwałą z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie II PZP 1/14 rozstrzygnął w kwestii ryczałtów za noclegi dla kierowców ciężarówek, która to była sporna także na gruncie rozpoznawanego przypadku.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 kpc sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Przepis ten daje sądowi możliwość fakultatywnego zawieszenia postępowania w sytuacji, gdy wynik innej, toczącej się już sprawy cywilnej, ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy. (postanowienie sądu apelacyjnego w Katowicach II APz 11/06, 10 kwietnia 2006 r. LEX nr 217091 a także wyrok SN z 2009-04-08 V CSK 429/08 orz. SN z 9.7.1962 r., I C 82/62, OSP 1963, Nr 11, poz. 279 z glosą E. Wengerka; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1964, Nr 8-9, s. 318; E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa, NP 1964, Nr 9, s. 858).

Sąd Najwyższy wskazał nadto, że przesłankę zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 kpc stanowi nie взгляд na zasadę ekonomii procesowej czy też podobieństwo okoliczności faktycznych oraz podstawy prawnej dwóch spraw, ale zależność rozstrzygnięcia sprawy zawisłej od wyniku innego sporu, przez co rozumieć należy sytuację, gdy wynik innego sporu stanowi praeiudicium dla danego sporu (por. orz. SN z 9.7.1962 r., I C 82/62, OSP 1963, Nr 11, poz. 279 z glosą E. Wengerka; W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa, PiP 1964, Nr 8-9, s. 318; E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa, NP 1964, Nr 9, s. 858). Wobec tego zawieszenie postępowania na tej podstawie może nastąpić gdy nie jest możliwym rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych.

Z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w rozpatrywanej sprawie. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na zgodny wniosek stron bowiem w stosunku do pozwanej toczy się inne postępowanie sygn. akt XP 287/12, którego przedmiotem jest roszczenie tożsame z roszczeniem powoda. Jego rozstrzygnięcie zaś w ocenie Sądu miało znaczenie prejudycjalne w sprawie niniejszej. Postępowanie to nie zostało jeszcze prawomocnie zakończone zatem zagadnienie prejudycjalne istotne dla przedmiotowego postępowania nie zostało wyjaśnione. W konsekwencji w rozumieniu powoływanego na wstępie art. 180 § 1 pkt 4 kpc nie ustala przyczyna zawieszenia i brak było podstaw do jego podjęcia.

Nieistotnym jest przy tym, że w uchwale z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie II PZP 1/14 Sąd Najwyższy rozstrzygnął w kwestii ryczałtów za noclegi dla kierowców ciężarówek, która to była sporna także na gruncie rozpoznawanego przypadku. Postępowanie w sprawie nie zostało bowiem zawieszono z uwagi na wynik jakiegokolwiek postępowania chociażby zbieżnego w swej materii ze sprawą przedmiotową lecz konkretnie z uwagi na wynik postępowania w sprawie XP 287/12.

Brak więc podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc. oddalił zażalenie strony powodowej jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 108 § 1 kpc. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

W świetle powyższego rozstrzygnięcie o kosztach następuje dopiero w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Za niedopuszczalne uważa się orzekanie o kosztach procesu wcześniej, ponieważ rozstrzygnięcie o kosztach ma charakter akcesoryjny w stosunku do głównego przedmiotu postępowania. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2012-05-10, I ACz 708/12, LEX nr 1171393, postanowienie SN z 2012-04-04, I CZ 32/12 LEX nr 1170212).

Pojęcie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, obejmuje tylko orzeczenia kończące postępowanie jako całość poddaną pod osąd. Postanowieniami takimi nie są orzeczenia mające za przedmiot kwestie wpaddingowe, tj. kończące postępowania pomocnicze lub zamykające fragment bądź pewną fazę postępowania (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2012-04-19, I ACz 482/12, LEX nr 1171326).

Przez orzeczenie kończące postępowanie w sprawie w danej instancji należy rozumieć więc wyrok (postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym) albo inne orzeczenia, które trwale zamykają drogę do wydania wyroku. Przyjmuje się także, że chodzi tutaj o orzeczenie całkowicie kończące sprawę w danej instancji, a zatem o wyrok końcowy lub postanowienie o umorzeniu postępowania w całości lub odrzuceniu pozwu w całości, ponieważ dopiero takie orzeczenie pozwala na prawidłowe ustalenie wyniku sprawy, który z kolei w myśl art. 98 § 1 k.p.c. stanowi co do zasady podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu. (por. postanowienie SN z 2012-04-12, II CZ 207/11, LEX nr 1228679). Brak zatem podstaw do orzekania o kosztach procesu na wcześniejszym etapie w orzeczeniach kończących sprawę w określonej części.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy, Sąd Okręgowy, orzekając co do prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie odmowy podjęcia zawieszzonego postępowania, nie wydał orzeczenia, które trwale zamykało drogę do wydania wyroku, lecz jedynie rozstrzygało kwestie wpaddingową. Wobec powyższego na gruncie rozpatrywanego przypadku, pomimo wniosku strony pozwanej w tym zakresie, brak było podstaw do orzekania przez Sąd Okręgowy o kosztach związanych z wniesieniem zażalenia.

Z tych też względów orzeczono jak na wstępie.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z./ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.